

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Α

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 50

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΕΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

*Η συνδρομή ετήσια και προπληρωσία διά τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὴν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διά τὰς Ἐπισκοπίας δραχμᾶς 13 καὶ διά τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.
*Ἀγγίλια καὶ ἀποδοκίμασις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαίτησιν συμφωνίαις.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 31 ἈΓΟΥΣΤΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Είχε δ' από τῆς ἡμέρας διαδοθῆ ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ἀνησυχήσασα ἐκ τοῦ πολιτικοῦ τίτλου τῆς κωμωδίας, ἐζήτησεν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ θιάσου καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ποιητὴς παρῆσθη καὶ ἔδωκε ταύτας. Καὶ τοῦτο συνετέλεσεν ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ κόσμου.

Ἄμα ἀναπετάσθη ἡ αὐλαία, ἡ ἐμφάνισις τοῦ φουστα-νελλοφόρου δημάρχου Ἀπλοχέρη ἐχαιρετίσθη διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων καὶ καθ' ὅσον προέβαιναν ἐκτυλισσομένη ἡ κωμωδία, ἡ ὄσφ ἀπλῆ τὴν δράσιν τόσφ πιστὴ καὶ ἀληθὴς ἐν τῇ σατυρικῇ ἀπεικονίσει τῶν ἐκλογικῶν ἠθῶν, ἡ εὐθυμία τοῦ κοινῶ ἐκορυφοῦτο. Οἱ δηκτικώτατοι τῶν στίχων ἀνευφημοῦντο ἐνθουσιωδῶς, τῆς μεγίστης δὲ τιμῆς ἠξιώθη ὁ στίχος, ἐν ᾧ ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς Τενεκὲς λέγων ὅτι: ἐλπίζει νὰ παιζῆ καὶ ἐντὸς τῶν ὑπουργῶν τὸν ῥόλον, προσθέτει:

πρὸς καύχημα τῆς γενεᾶς τῶν τενεκέδων ὄλων.
Ἄκράτητοι δὲ ἦσαν οἱ γέλωτες ὅταν προλογιζόμενος ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ ὄνου δημηγορίᾳ ὁ αὐτὸς λέγει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς:

Ἄς πῶ πῶς εἴθε ἡ Βουλὴ κ' ὁ γαῖδαρος τὸ βῆμα!..
Ἡ ὑπόθεσις τῆς κωμωδίας εἰς δύο λόγια εἶναι τοιαύτη: Προσεγγιζουσῶν τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὸν νέον νόμον τῆς εὐρείας περιφερείας, ὁ ὑποψήφιος Τενεκὲς ἐπισκέπτεται τὸν δήμαρχον Ἀπλοχέρην τῇ συστάσει τοῦ ὑπουργοῦ, ἵνα ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξίν του. Ὁ Ἀπλοχέρης ἐρωτοτροπεῖ πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ Τενεκέ, ἐκ τούτου δὲ κινεῖται εἰς ζηλοτυπίαν ἡ κυρία δημάρχου, ἥτις ἐξεγείρουσα τοὺς δημότας ὄλους ἐναντίον τοῦ ὑποψηφίου ἐκδιώκει αὐτὸν καὶ τὴν κυρίαν του διὰ γιουχαϊσμῶν καὶ λεμονιών, μάτην ἀμυνομένην τοῦ ἀνισχύρου δημάρχου.

Ἄριστον μέρος τῆς κωμωδίας ὡς θέημα εἶνε ἡ ἐν τῷ χωρίῳ ἔλευσις τοῦ βουλευτοῦ καὶ τοῦ δημάρχου ἐπὶ ὄνων μετὰ συνοδίας νταουλιῶν καὶ ἄλλων ἐγχωρίων ὀργάνων καὶ ἐν ἀλλαγμοῖς τῶν χωρικῶν. Ἡ σκηνὴ αὕτη εἶνε εἰκὼν ἐκ τοῦ ζωντανοῦ. Τοιαύτη ἡ νέα κωμωδία τοῦ κ. Σουρῆ, ἥτις ἐκτυπωθεῖσα καὶ εἰς ἴδιον βιβλιόριον θὰ κυκλοφορήσῃ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, καὶ ὅ' ἀναγνώσθη πανταχοῦ μετὰ θυμηδίας. Οἱ ἠθοποιοὶ ὁμολογουμένως ἦσαν κάλλιστα μεμελετημένοι καὶ μόνον ὀλίγοι ὠραῖοι στίχοι ἐστρεβλώθησαν ἐν τῇ ἀπκρηλίᾳ. Ἡ κυρία Χέλμη ἦτο ἀληθινὴ δημαρχίνα, καὶ ἡ κομψοτάτη κυρία Λαζαρίδου ὡς σύζυγος τοῦ Τενεκέ λίαν δεδικοιολογημένως προσεῖλκυσε διὰ τῆς χάριτός της τοῦ μεσοκόπου δημάρχου τὰς ἐρωτολογίας. Προικισθεῖσα διὰ τόσφ μεταλλικῆς φωνῆς καὶ τόσφ κομψοῦ παραστήματος καθίσταται ἡμέρα τῇ ἡμέρα μᾶλλον κυρία τῆς σκηνῆς διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ μελέτης καὶ ἀπολαύει τῆς ἀμερίστου ἐκτιμῆσεως καὶ συμπαθείας τοῦ κοινῶ.

Ερωτολογία

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΕΚΔΙΩΧΘΕΝΤΟΣ

Ἴδου καὶ πάλιν Ἡγεμῶν ἐγὼ τῆς Βουλγαρίας!..
Τὸ γεγονός εἶν' ἄξιον μεγάλης ἀπορίας.
(Τὸ μέτωπόν του ἀκουμβᾷ εἰς τὸ δεξιὸν χεῖρ.)
Τί πράγματα πρωτοφανῆ, καὶ ποῖον νταραβέρι!
Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν φρικώδης προδοσία,
Ἐκθρόνισις, ἐκδιώξις, ἀλλὰ κ' αἰχμαλωσία,

Ἐξαιφνης ἐλευθέρωσις, ἐπάνοδος καὶ πάλιν,
Βουλγαρικὴ δεξιῶσις με ἀνοικτὴν ἀγκάλην!..
Μήπως δὲν εἶμαι Ἡγεμῶν καὶ εἶμαι Ἀρλεκίνος;
Ἐκεῖνος ὁ Καραβελῶφ, ὁ Σταμπουλῶφ ἐκεῖνος...
(Ἀρχίζει νὰ περιπατῆ με βήματα βραδέα).
Τί γεγονότα φοβερά, καὶ ὡς εἶπειν ραγδαῖα!
Καὶ ὅμως ἤμην ἄξιος τιμῆς μεγαλειτέρας,
Ὅπως κατορθώματα δὲν ἔφερον εἰς πέρας!
(Πρὸς τὸ ἐδῶ παράθυρον τοὺς ὀφθαλμοὺς του στρέφει.)
Ἐντεῦθεν μὲν ἡ ἔρωσις τὸ μέτωπόν μου στέφει
(Στὸ ἀντικρυ παράθυρον τὸ βλέμμα του γυρίζει)
Ἐκείθεν δὲ ἡ Σλίβνιτσα με δάφνας με στολίζει
Κι' ἔχω ἀκόμη λέοντος εἰς τὴν ψυχὴν μου θάρρος...
Ἄλλὰ τί βλέπω! νὰ ἐκεῖ ἀντίκρυ μου ὁ Τσάρος!
Θεὲ μου, ὡς τὸν ποντικὸν ὁ γάτος, με κυττάζει
(Καὶ με ταῖς δυὸ παλάμαις του τὸ πρόσωπον σκεπάζει.)
Τὸ φάσμα του ὡς ἐρυννὺς ἀγρία με διώκει...
Ποῦ εἶσαι Γλάδστων ἄνδρε καὶ Βίσμαρκ καὶ Καλνόκη;
(Κάνει ἐν βῆμα ἔμπροσθεν καὶ ἄλλο στὰ ὀπίσω.)
Λοιπὸν τὴν Βουλγαρίαν μου ζητοῦν νὰ παραιτήσω;
Καραβελῶφ, καὶ Σταμπουλῶφ καὶ Μεντζικῶφ ποῦ εἶσθε;
Ὡφ, ὦφ, ὦφ, ὦφ! ἰκτταῶφ! μὰ πῶς δὲν συγκινεῖσθε;
Κανεῖς δὲν ἔρχεται κανεῖς, καὶ εἶμ' ἐνταῦθα μόνος.
Ὅποια τύχη θλιβερὰ ἐνδόξου Ἡγεμόνος!
(Τὸ πρόσωπόν του πρὸς στιγμὴν ἐκ νέου ξεσκεπάζει.)
Θεὲ μου! πάλιν ἡ μορφή του Τσάρου με τρομάζει!
Ὡ Τζάρε ὑπεράνθρωπε, τρισέβαστέ μου Τζάρε,
Μὴ με κυττάζης ἀγρία καὶ τὴν ζωὴ μου πάρε!
Θέλεις νὰ γείνω δούλός σου, θέλεις νὰ γείνω σκλάβος;
Θέλεις νὰ γείνω βούλγαρος; θέλεις νὰ γείνω σλάβος;
Ἐγὼ δὲν φταίω, ἀδελφέ! Ὁ Σταμπουλῶφ τὰ φταίει.
(Τὸν πέρνει τὸ παράπονον καὶ ἀρχινᾷ νὰ κλαίῃ).
Συχώρεσέ μ', ἀφέντη μου, καὶ δὲν τὸ ζανακάνω.
Ἄλλ' ἄφρησέ με ἡγεμῶν μὲ μ' ἕρα νὰ πεθάνω!
Πλὴν τί ἀκούω; καὶ αὕτη ἡ μνήμη τοῦ πατρός σου
Ἐξέρχεται ἀνηλεὲς ἀπὸ τοῦ στόματός σου!
(Ὅρμᾷ νὰ φύγῃ κ' ἔξαφρα σκοτιάζει καὶ προσμένει.)
Ὅποια μακρὴ ἀβυσσὸς ἐνώπιόν μου χάνει!
Ἴδου ἐγὼ περιδείης ἐμπρὸς σου γονατίζω,
Ἄλλὰ εἰς τῶν προγόνων σου τὴν μνήμην σ' ἐξορκίζω
Νὰ μὴ χαρῆς τῇ Τζάραινα, νὰ ζήσουν τὰ παιδιὰ σου,
Νὰ μ' πῆς στὴ Σόφια μὲ φορὰ με τὰ στρατεύματά σου,
Ναί, σοῦ ὁμνῶ στὴ σκιάν τῆς πατρικῆς σου μνήμης
Πῶς ὄλ' αὐτὰ τὰ ἔκαμην ὁ τυλαμπᾶς ὁ Κλήμης.
Ἄλλὰ τί βλέπω; ἀκαμπτος ἐνώπιόν μου εἶσαι;
Μὰ πῶς δὲν μ' εὐσπλαγχνίζεσαι; μὰ πῶς δὲν συγκινεῖσαι;
(Σηκώνεται στὰ πόδια του καὶ πέρνει ἄλλο ἔθνος)
Λοιπὸν κ' ἐγὼ ὀρκίζομαι στὸ κοπτερόν μου ξίφος,
Πῶς σταῖς φοβέραις σου αὐταῖς καθόλου δὲν πτοοῦμαι!..
Ἄλλὰ τί λέγω;.. Ἡμαρτον! Ἐκπνέω!.. παραιτοῦμαι!..
Ἴδου, αὐτὸ τὸ στέμμα μου πρὸ τῶν ποδῶν σου ρίπτω
Καὶ ἀσκεπῆ τὴν κεφαλὴν ἐνώπιόν σου κύπτω.
Μίαν ἀπλῶς αἰσθάνομαι φρικτὴν ἀδημονίαν,
Πῶς δὲν θὰ ἔμθω νικητὴς εἰς τὴν Μακεδονίαν.
Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ ἡ τρισευλογημένη...
(Θέλει νὰ εἴπῃ κατι τι, ἄλλ' ὅμως σιωπᾷνε).
Πατρίς μου, τί θὰ ἔκαμνα, ἂν δὲν μ' ἐφθόν' ἡ Μοῖρα!
Πλὴν φεῦ!.. φεῦ!.. φεύγω ἔκπτωτος καὶ σὺ θὰ μένης χήρα!
Ἄλλὰ Μακεδονίτικα μὲ μ' ἕρα θὰ φορέσω
Καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ ὡς Μακεδῶν θὰ πέσω!

ΤΟ ΧΕΡΙ

«Ο δαμαστής τοῦ λέοντος.»

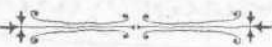
BIBLIA

Ἐνὸς Κορδέλλα Χρωματολογία ἴτοι περί φύσεως, ὀνομασίας καὶ τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν χρωμάτων παρά τε τοῖς ἀρχαίοις καὶ τοῖς νεωτέροις, μετὰ 11 πινάκων ἐγγράφων καὶ 16 φυλογραφημάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἐκ τῶν σπανιωτέρων πραγμάτων συνειθισαμεν μέχρι τοῦδε νὰ θεωροῦμεν ἐν Ἑλλάδι σύγγραμμα ἐπιστημονικόν εὐσυνειδητῶς καὶ ἐπιμελῆς συντασσόμενον πρὸς διαφώτισιν ἢ προαγωγὴν κατὰ τὸ ἐνὸν οἰουδήποτε ζητηματος ἢ κλάδου τῆς ἐπιστήμης, καταρτιζόμενον ὄχι μόνον ἐκ προχείρων ἀντιγραφῶν καὶ βεβιασμένων μεταφράσεων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίων μελετῶν καὶ παρατηρήσεων τοῦ συγγραφέως καὶ ἐμφαίνον, ἂν οὐκ τὴν μεγαλοφυΐαν, τοῦλάχιστον ὅμως τὴν μάθεισιν καὶ τὴν φιλοπονίαν τοῦ δημοσιεύοντος αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅταν εἰς πάντα τὰ ἀνωτέρω προσόντα προστίθεται καὶ ἡ φροντίς ὅπως τοῦτο γραφῆ καὶ καταρτισθῆ κατὰ τρόπον ὥστε, μὴ παραβλαπτομένης πωδὸς τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, νὰ ἔχη σὺν τῇ θεωρητικῇ καὶ πρακτικῇ ἀξίᾳ οὐ τὴν τυχοῦσαν, τὸ τοιοῦτον ἔργον καθίσταται τότε οὕτω σπάνιον ἀληθῶς καὶ πολυτίμητον ὅσον ὄσας ἐν ἔρημῳ ἢ πορτοκαλλῆα ἐν Λακωνίᾳ. Τὴν τοιαύτην διπλὴν ἰδιότητα εὐαρέστου σταθμοῦ ἐν τῇ παρ' ἡμῶν ἐπιστημονικῇ Σαχάρᾳ καὶ προτιόντος ἀνελλιπούτου καὶ ἀπροσδοκῆτου εὐθαλείας ἐπὶ ἀκαταλληλοτάτου ἐδάφους ἀναφωσμένου, νομίζομεν ὅτι δικαιοῦμεθα πληρέστατα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὸ ἐσχάτως ἰδόν τὸ φῶς περί Χρωματολογίας σύγγραμμα τοῦ μεταλλειολόγου καὶ καθηγητοῦ τῆς Ὄρυκτολογίας καὶ Γεωλογίας ἐν τῇ Στρατιωτικῇ τῶν Εὐελπίδων Σχολῇ κ. Α. Κορδέλλα. Ὁ κ. Κορδέλλας εἶνε ἰκανῶς ἤδη γνωστὸς πρὸ πολλοῦ ἐκ διαφόρων αὐτοῦ μεταλλευτικῶν, ὄρυκταλικῶν καὶ ἐν γένει ὄρυκτολογικῶν καὶ γεωλογικῶν αὐτοῦ δημοσιευμάτων καὶ συγγραμμάτων. Εἰς τοιαύτας δὲ πάλιν μελέτας τοῦ συγγραφέως οφείλομεν καὶ τὸ νέον τοῦ τοῦτο ἔργον, καίτοι ἐκπευγόν πως, κατὰ τὸ φαινόμενον, τοῦ συνήθους κύκλου τῶν ἐπασχολήσεων αὐτοῦ. Ἀνοπερβλήτους, ὡς ὁ ἴδιος ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ νέου βιβλίου του ἐξομολογεῖται, δυσχερεῖας ἀπαντῶν ἐν τῇ κυρίᾳ ἐργασίᾳ του ἀνὰ πᾶν βῆμα περὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ὄρυκτων ἢ τῶν πετρωμάτων τῶν συνιστάμενων τὸν φλοιὸν ἢ ἐπίπαγον τῆς ἡμετέρας γῆς, ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν οἰκίων ἐπιστημονικῶν ὄρων καὶ ἰδίᾳ τῶν χρησιμῶν πρὸς διάκρισιν τῶν διαφόρων αὐτῶν χρωμάτων, πρὸς εὐκολίαν αὐτοῦ ἔργου νὰ διακοπῆ τὴν ἀρχικὴν ἐργασίαν του ὅπως καταστάσῃ διὰ συντόμου μελέτης τῶν χρωμάτων ἐξεδόν τι εἰς τὴν ὄρυκτολογίαν καὶ γεωλογίαν. Ἄλλ' ἢ τοιαύτη ὅλιγη πρακτικὴ καὶ ἰδιαιτέρα σπουδὴ παρέσυρεν αὐτὸν ἀνεπαίσθητος εἰς διετὴ εὐρυτέραν μελέτην καὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν χρωμάτων, ἀπετέλεσε δὲ τὴν βάσιν, ἂν ὄχι πᾶν χρωματολογίας, καλλίστου ὅμως ἰσχυροῦ τοιαύτης, καὶ θεωρητικῆς μεγάλως ἀξίου προσοχῆς καὶ πρακτικῆς λιαν ὠφελείμου. Ἐν τῷ πρώτῳ, τῷ προπαρασκευαστικῷ ὡς τὸ ἀποκαλεῖ μέρει, δύνανται τις νὰ εὕρῃ συντόμως καὶ εὐμεθόδως ἐκτιθέμενα, μετὰ πλείστον παραπομπῶν εἰς πάντας σχεδὸν τοὺς περὶ χρωμάτων ὁπωσδήποτε γράψαντας εἴτε ἀρχαίους εἴτε νεωτέρους συγγραφεῖς, τὰ κατὰ τοὺς ὅρισμους τῶν χρωμάτων, τὰ γένη αὐτῶν, τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀνομασιῶν αὐτῶν, τὰ κατὰ τὴν κατάταξίν των, καὶ τὰ κατὰ τοὺς διαφόρους χρωματολογικούς κύκλους, εἰς οὓς συγκεντρώνεται. Τὸ δὲ δευτέρον μέρος, ἔκτανέστερον ἅμα καὶ λεπτομερέστερον, περιλαμβάνει τὴν ἐκθεσιν τῶν μέσων τῆς ἀντιλήψεως, τῆς διακρίσεως καὶ τῆς παραστάσεως αὐτῶν, τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς μακροῦς καταλόγους ἐν οἷς δύνανται τις νὰ ἀνεύρῃ ἕκαστον χρῶμα ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν, λατινικὴν, γαλλικὴν, γερμανικὴν καὶ νεοελληνικὴν αὐτοῦ προσωνυμίαν, ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἢ φυσιογραφικῶν λεγομένων χρωμάτων μέχρι τῶν χρωμάτων τοῦ ἐμπορίου καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἴσπων, καὶ ἐν τέλει μακρὰς σημαίσεως περιγραφούσας ἀκριβῶς τὰ κατὰ τὴν παραγωγὴν, τὴν σημασίαν καὶ τὴν γῆρσιν ἕκαστου τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ὀνομάτων ἐν ὁιαδήποτε τῶν ἀνωτέρω γλώσσῳ. Τὸ ὅλον συμπληροῦσι καὶ διαλευκάνουσι καὶ τὰ ἐν τῷ κειμένῳ φυλογραφηματα καὶ οἱ ἐγγροὶ πίνακες, ἀριστοὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίᾳ κατασκευασθέντες ἐν Στουτγάρτῃ τῆς Βυρτεμβέργης ὑπὸ τοῦ Ἱερλιγγερ. Οὕτω δὲ ἀπετελέσθη ἔργον, ὅπερ ἂν μὴ εἶνε ἴσως τέλειον καθ' ὅλα, οὐδέτις ὅμως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρνήσῃ ὅτι ἔσται χρησιμώτατον οὐ μόνον εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς καλλιτέχνας καὶ εἰς τοὺς βιομηχάνους καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς καὶ εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς δημοσιογράφους ὅπως χρωματίζουσι ζωηρότερον τὰ ὑπ' αὐτῶν γραφόμενα. Μίαν μόνον ἀτέλειαν δὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ συγχωρήσῃ ὁ Ἑλλῆν ἀναγνώστης ὁ μελετῶν τὸ σύγγραμμά του τῷ κ. Κορδέλλᾳ: ὅτι παρέλειπεν ἐν τῇ χρωματολογίᾳ του ταύτη νὰ προσθήσῃ καὶ κατάλογον περιέχοντα τοὺς ὄρους καὶ τὰς ὀνομασίας τῶν παρ' ἡμῶν πολιτικῶν ἀποχωρήσεων. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ βιβλίον θὰ ἐπιπλασιάζετο ἴσως κατὰ τὸν ὄγκον.

ANEX GRAMMATOSEHMOY

Ψευδωνύμῳ. Πολὺ παρακεκινδυνευμένα! Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι γίνεται χρῆσις καὶ αὐτῶν ἐνίοτε, ἀλλ' ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. — Σ. Α. Β. Ζάκωνθον. Εὐχαριστοῦμεν μολοντί εἶνε ἀργά, οὐχ ἦττον θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ αὐτὰς πρὸς συμπλήρωσιν. — Μεσαρίτη. Ἐνταῦθα. Δὲν στερεῖται πράγματι εὐφρίας, ἀλλὰ δὲν σὰς φαίνεται ὅτι εἶνε πολὺ ἐξέφρας;

Πλήρης σειρά τῶν φύλλων τῆς Α' ἑξαμηνίας

ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

ἀποτελοῦσα τόμον ὀγκώδη πωλεῖται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς ΕΣΤΙΑΣ ἀντὶ δρ. 7. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δρ. 8 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀντὶ δρ. 10.

Τὰ ὀλίγα ἀπομειναντὰ παλαιὰ φύλλα

ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

Τεμῶνται λεπτὰ 30 ἕκαστον.

BIBLIOPOLION THS ESTIAS

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Συνδρομαὶ εἰς ὀλόκληρον τὸ σύγγραμμα ἐγγράφονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας.

Τιμὴ αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις δραχμαὶ 55. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμαὶ 40. — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φράγκα χρυσᾷ 40.

Ἐξεδόθησαν ἤδη τὸ 18ον καὶ 19ον φυλλάδιον εἰς ἐν τεύχος ὅμοῦ. Ἡ ἔκδοσις καὶ τῶν ἐπομένων φυλλαδίων θέλει ἐξακολουθῆσαι τακτικῶς.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶ ἀποστέλλοντες τὸ τίμημα πρὸς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας λαμβάνουσιν ἀμέσως τὰ ἐκδοθέντα φυλλάδια ἐλεύθερα ταχυδρομ. τελῶν. Ἡ ἀποστολὴ καὶ τῶν ἐπομένων ἐνεργεῖται τακτικώτατα ἅμα τῇ ἐκδόσει αὐτῶν.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι δημοσιεῖον μετὰ εὐρωπαϊκῶν εἰκονογραφιῶν τὰ ἐκλεκτότερα μυθιστορήματα, διηγήματα κτλ. Ἡδη δημοσιεύεται τὸ ὄριον ἔργον τοῦ ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΔΩΔΕ:

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΠΑΙΤΗΣ

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς:

Διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 5. — Διὰ τὰς ἐπαρχίας δρ. 6. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 10

!ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΚΤΑΡ!

ΟΙΝΟΙ

I. ΖΗΣΙΜΑ

Παρὰ τοὺς ἀγίους Θεοδώρους, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου, κἀτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνοφροῦ, εὐρίσκονται οἶνοι Κεφαλληνίας, γνησιώτατοι καὶ γευστικώτατοι, λευκοὶ καὶ μέλανες, πωλούμενοι λιανικῶς, καὶ χονδρικῶς εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Πρὸς τούτοις εὐρίσκονται καὶ βοσόλια Κεφαλληνίας τὰ ἐκλεκτότατα καὶ βραβευθέντα εἰς ὄλας τὰς ἐκθέσεις καὶ ὄξος ἀρίστης ποιότητος πεπαλαιωμένον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

Ἑλληνίς, [πτυχιούχος τοῦ Ἀρσακίου], ἀξία πάσης συστάσεως, ζητεῖ ἰδιαιτέρως παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.